

DZIENNIK BYDGOSKI

Do „Dziennika“ dołączamy co tydzień: Tygodnik Sportowy i Dodatek powieściowy. Redakcja otwarta od godziny 8—12 przed południem i od 4—7 po południu. Oddział w Bydgoszczy, ul. Dworcowa 5. Przedstawicielstwa: w Toruniu, ul. Mostowa 17 — w Grudziądzu, ul. Toruńska 22 w Inowrocławiu, Król. Jadwigi 16 w Gdyni, Skwer Kościuszki 24, I ptr.

Przedpłata wynosi w ekspedycji i agenturach 2,95 zł. miesięcznie 8,85 zł. kwartalnie; przez pocztę w dom 3,34 zł. miesięcznie, 10,00 zł. kwartalnie. Pod opaską: w Polsce 6,95 zł., zagranicą 9,25 zł. miesięcznie. Redakcja i Administracja w Bydgoszczy, ulica Poznańska 12/14. Rękopisów niezamówionych nie zwraca się.

Telefony: Nr zbiorowy 2650 (trzy przewody) — Oddział w Bydgoszczy 1299.

Założyciel Jan Teska.

Telefony Przedstaw.: Toruń 1546. Grudziądz 1294. Gdynia 1460. Inowrocław 637

Numer 85

BYDGOSZCZ, środa dnia 13 kwietnia 1938 r.

Rok XXXII.

Gdy Franco zwycięża.

„Nie wolno, gdy się ciężką wojnę wredzie, prowadzić jednocześnie wewnętrzno-politycznych rozgrywek o władzę — pokazała to każda wojna w historii. W takim momencie winna zamilknąć każda różniąca myśli polityczna i wszystko winno być podporządkowane celowi wojskowemu — inaczej państwo jest zgubione“.

Nie pisze tak ani faszystowski „Popolo d'Italia“, ani hitlerowski „Völkischer Beobachter“. Z taką maksymą występuje arcydemokratyczna, typu masonskiego, bazylijska „National Zeitung“. Nawet w Szwajcarii, w kraju największego bodaj umiłowania wolności i najsprawniej działającej demokracji wiedzą, że wojna — to wojna, nie dyskusja, nie walka o władzę między politykami i politykierami.

Gen. Franco zwycięża, ponieważ jest sam. Miał wprawdzie w swych szeregach trzy partie, karlistów (raqueté), falangistów (faszystów) i chrześcijańsko-społecznych (Gil Robles), ale już dawno potrafił ich sobie podporządkować, tworząc jednolity front. W białej Hiszpanii się nie gada, tylko słucha rozkazów i bije przeciwnika.

Czerwoni to bukiet partyjnego kwiecica. Jeszcze w samej Walencji ta różnokolorowość jest ograniczona do tzw. frontu ludowego. Prym tam wiodą komuniści, wytresowani w stalinowskiej dyscyplinie i dlatego Madryt się trzyma. Ale Baskowie, którzy na wojnę z gen. Franco wyruszyli zespołem od nacjonalistów aż do anarchistów, już dawno złożyli broń. To samo czeka dziś Katalonię. Jeśli przeciw niej kieruje Franco swe uderzenia i jeśli tak łatwo zwycięża, przypisać to należy wewnętrznej rozbić Katalończyków.

Koniec wojny domowej w Hiszpanii zbliża się szybkimi krokami. Nikt już nie wątpi, że zwycięzca będzie Franco. W jakim to się stanie czasie — trudno ocenić. Hiszpanie są niesłychanie uparci w obronie. Czerwoni ponadto, mając bez liku zbrodni na sumieniu, wiedząc co ich czeka z ręki sprawiedliwości, będą walczyć do ostatka. Jeśli jednak nie nadzwyczajnego nie zajdzie przed zimą, cała Hiszpania powinna się znaleźć w rękach białych.

Francisco jest sam, jako wódz Hiszpanów, ale nie jest sam jako wódz armii. Przełamanie frontu aragońskiego i zwycięski marsz ku morzu Śródziemnemu, który ma na celu oddzielenie Katalonii od Walencji — to dzieło korpusu ekspedycyjnego włoskiego, wspomaganego przez artylerię, lotnictwo i czołgi niemieckie. Nic więc dziwnego, że cała Europa dyskutuje zawzięcie na temat, co zrobią „czarne koszule“, gdy ostatni komunista złoży broń?

Ciekawy przyczynek do dyskusji zamieszcza (cyt. za „L'Oeuvre“) włoskie czasopismo „El Mediterraneo“, ukazujące się w Rzymie. Czytamy w nim:

„Nadchodzi czas, gdy świat zrozumie, że kampania w Hiszpanii jest przedłużeniem kampanii w Abisynii. Musimy wyrzucić nasz wpływ na Hiszpanów. Bez tego nie osiągniemy nigdy, aby morze Śródziemne stało się „włoskim jeziorem“, o którym mówił Mussolini. Oto dlaczego pomagamy gen. Franco“.

Słów tych nie napisał byle kto. Autorem jest generał Ambrosio Barlatti. Zawiądnęciem morzem Śródziemnym, na którym najważniejsze punkty oporu znajdują się w rękach Anglii i długi brzeg Afryki w rękach Francji, może się odbyć

(Ciąg dalszy na str. 2)

Wyrok w sprawie wileńskiej:

Docent Cywiński skazany na 3 lata więzienia. Redaktor Zwierzyński został uniewinniony.

(Od własnego sprawozdawcy „Dziennika Bydgoskiego“).

Warszawa, 12. 4. (Tel. wł.). Wczoraj w sądzie okręgowym w Warszawie panował ogromny tłok. Zaciekawienie bardzo wielkie. Policja wprowadziła oskarżonych doc. Cywińskiego i red. Zwierzyńskiego. Sąd za chwilę ma ogłosić wyrok. Powszechne przypuszczenie, że redaktor pisma „Dziennik Wileński“ zostanie zupełnie uwolniony od winy i kary ma się wkrótce sprawdzić.

O godz. 13 sąd ogłosił wyrok. Doc. Cywiński został uznany winnym znieważenia narodu polskiego przez zelżenie imienia Piłsudskiego. Otrzymał też najwyższy wymiar kary, jaki ustawa przewiduje tj. 3 lata więzienia (art. 152 k. k.). Sąd nie dopatrzył się żadnych okoliczności łagodzących. Osk. Zwierzyński został uniewinniony od winy i kary.

Obrona zgłosiła apelację. Obrona prosiła również o wypuszczenie doc. Cywińskiego z tymczasowego aresztu. Motywowano powyższy wniosek względami prawniczymi i złym stanem zdrowia oskarżonego. Sprzeciwił się wnioskowi prokurator. Sąd oddalił wniosek obrony. Nastąpiło widzenie oskarżonego z żoną, która słysząc wyrok rozplakała się. Wzruszenie udzieliło się pewnej części publiczności. Na sali rozprawy było m. in. dużo wilanian. Wyrok był bardzo żywo komentowany przez przedstawicieli adwokatów, prasę i publiczność.

Sądzić należy, że sprawa ta niezadługo,

a więc w trybie przyspieszonym znajdzie się w warszawskiej apelacji. (r)

Uderzenie z zasadzki.

Sąd okręgowy w Warszawie ogłosił motywy wyroku, wśród których znajdujemy następujące stwierdzenie:

Autor artykułu wyraża myśl, iż powstanie w sercu Polski Centralnego Okręgu Przemysłowego zadaje kłam „słowom pewnego kabotyńca, którym mawiał o Polsce, że jest jak obwarzanek: tylko to coś warte, co po brzegach, a w środku pustka“. Słowo „kabotyń“ oznacza lichego aktora, błazna wędrownego, komedianta. Użył tego słowa docent polonistyki. Określenie przeto autor wybrał celowo ze świadomością treści, wagi i znaczenia, obraźliwe, zmierzające do pomniejszenia i ośmieszenia tego, do kogo odnosiło się to słowo. Oskarżony nie wskazuje wszakże nazwiska osoby znieważonej. Nie ma tyle odwagi, uderzenie jest zamaskowane, dokonane z zasadzki.

Kogo oskarżony miał na myśli?

Kto jednakże chce wiedzieć, kogo oskarżony „kabotyńcem“ nazywa, ma ułatwione zadanie. W artykule bowiem oskarżony nie zważał się w nawiasie dodać tuż po przytoczonych słowach o obwarzanku, iż cytaty pochodzą ze strony 20 książki Wańkowicza,

stanowiącej podstawę i natchnienie, do jego artykułu. Na tejsze stronie 20 czytamy ni mniej ni więcej: „Marszałek Piłsudski powiedział: Polska jak obwarzanek, to warta co po brzegach“. Daremnie oskarżony usiłuje przekonać sąd, że pisząc swój artykuł, zapomniał komu owe słowa o „obwarzanku“ przypisane zostały przez Wańkowicza. Sąd uznał, iż twierdzenie oskarżonego, że zapomniał o Piłsudskim, a miał na myśli Mackiewicza, jest wręcz kłamliwe i wykrętne, a ma tylko ten jeden skutek, że dosadnie, a jakże ujemie, charakteryzuje jego sylwetkę moralną małego, zdolnego do chwytu, tchórzliwego i wybiegu podstępnego.

Red. Zwierzyński nlewinny.

Co się tyczy oskarżonego Zwierzyńskiego, to sąd nie mógł zająć czysto formalnego stanowiska i uznać go winnym, opierając się na tej jedynej tylko podstawie faktycznej, że inkryminowany artykuł pojawił się w czasopiśmie, którego redaktorem i wydawcą zarazem był Zwierzyński. Przewód sądowy nie dostarczył dostatecznie przekonujących dowodów, na których sąd mógłby ugruntować swe przekonanie, iż oskarżony Zwierzyński chciał znieważać pamięć Marszałka Piłsudskiego, a tym samym znieważać naród polski.

Rząd Daladier'a już ma ciężkie kłopoty.

Strajk w paryskiej metalurgii ma charakter powszechny.

Paryż, 12. 4. (PAT). Nowy gabinet stanął od razu w obliczu dwóch spraw zasadniczych, niezależnych od siebie, a zwróconych wyraźnie przeciwko premierowi Daladier. Są to 1) rozszerzenie akcji strajkowej, 2) rozłam wewnętrzny t. zw. unii socjalistyczno-republikańskiej, reprezentowanej w rządzie przez 3 ministrów. Akcja strajkowa w ciągu poniedziałku objęła cały przemysł metalurgiczny okręgu paryskiego, przybierając charakter niemal strajku gene-

ralnego.

To zgeneralizowanie strajku okupacyjnego w przemyśle metalurgicznym wymaga rozstrzygającej decyzji rządu. Premier Daladier w rozmowie z delegatami stronnictwa socjalistycznego oświadczył kategorycznie, że rząd jego nie będzie tolerować okupacji zakładów przemysłowych. W związku z tym w kołach politycznych oczekują wydania nakazu ewakuacji fabryk, tak aby pierwsza próba sił nowego gabinetu

wzmogła jego autorytet w momencie, gdy stanie on przed parlamentem.

Drugą akcją, rozgrywającą się już na terenie parlamentarnym a starającą się oderwać od nowego trzonu większości rządowej, choćby drobną grupę deputowanych, jest rozłam w łonie grupy t. zw. unii socjalistyczno-republikańskiej. Wyrazem tej akcji było wystąpienie b. ministra stanu we wszystkich czterech dotychczasowych rządach „frontu ludowego“ Iiolette, wiceprezesa unii.

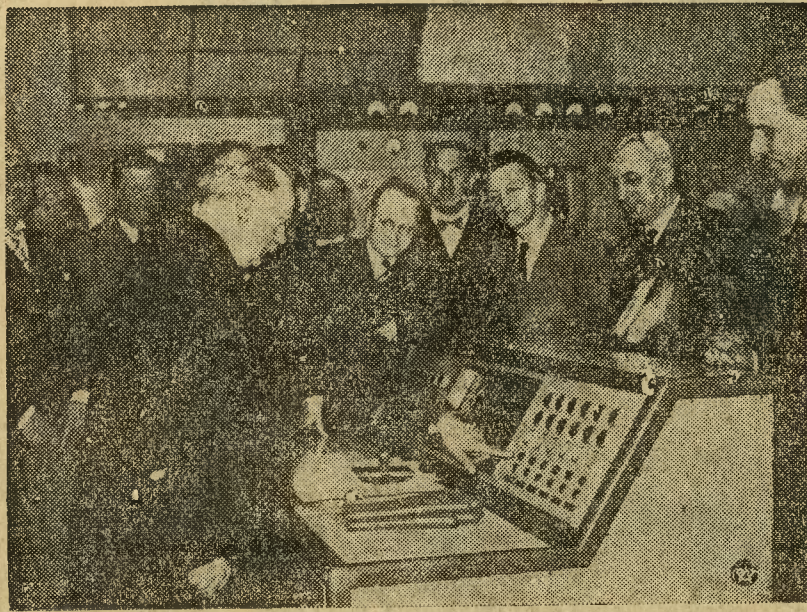
Oficjalnym powodem wystąpienia min. Iiolette z unii socjalistyczno-republikańskiej były okoliczności towarzyszące wyborom uzupełniającym senatu w departamencie Sekwany, których niedzielny wynik przyniósł zwycięstwo kandydatowi prawicy przed kandydatem komunistycznym w znacznej mierze dzięki głosom delegatów unii socjalistyczno-republikańskiej.

Mimo, iż rozłam w łonie unii socjalistyczno-republikańskiej przyniesie pewne osłabienie głosów rządowych, w kołach politycznych nie przywiązują doń zbyt wielkiego znaczenia.

Czy socjaliści obalą Daladiera przy pomocy strajku generalnego?

Paryż, 12. 4. (PAT). Strajk w przemyśle metalurgicznym rozszerzył się w ciągu dnia w sposób niepokojący. Największe fabryki samochodowe Re-

(Ciąg dalszy na str. 2.)

Otwarcie stacji telewizyjnej na wieży Eiffla.

Francuski minister Poczty i Telegrafów Lebas otwiera telewizyjną stację nadawczą, zbudowaną na wieży Eiffla.

Gdy Franco zwycięża.

(Ciąg dalszy)

tylko przez podporządkowanie sobie wysp Balearskich i przegón Hiszpanii. Zdają sobie z tego sprawę Francuzi. Gen. Armengaud pisze w „Depeche de Toulouse”:

„Lotnictwo umieszczone w Hiszpanii będzie miało pole działania wyjątkowo pomyślne. Będzie ono zagrażało naszemu frontowi obrony lotniczej od Marsylii do Bordeaux.

Hiszpania jest kluczem do naszej komunikacji z Afryką.

Podczas ostatniej wojny przewiezliśmy 500 tysięcy żołnierzy i około 200 ty-

Ryczałtowe tanie kuracje od 1 maja z 155,-

4616 Informacje
IWONICZ - ZDRÓJ

sięcy robotników. Obecnie pomoc z Afryki będzie o wiele większa. Trzeba będzie, jak tylko najszybciej, przewieźć 125 tysięcy ludzi armii czynnej z Afryki Północnej, rezerwistów, którzy odpowiadają zaludnieniu 15 milionów mieszkańców i na ostatku, armię czarną, która się rekrutuje pośród prawie 20 milionów tubylców.

To jest niemal druga Francja zamorska, którą trzeba połączyć z Francją właściwą. To jest półtora miliona ludzi, żołnierzy i robotników, którzy muszą przejechać.

Wrogość Włoch zmuszałaby nas do kierowania transportów na zachód od wysp Balearskich.

Ale jeśli Hiszpania będzie przeciw nam, konwoje nie przejdą wcale.

Francja będzie mogła utrzymywać komunikację po Atlantyku, ale i wtedy będzie narażona na ataki łodzi podwodnych, któreby znalazły schronienie w hiszpańskich portach.

W świetle tych wywodów rozumiemy czym Franco zapłaci za pomoc. Nie będzie potrzebował nawet dawać ustępstw terytorialnych. Wystarczy jeśli na ziemi hiszpańskiej znajdą schronienie samoloty i łodzie podwodne Włoch i Niemiec. Wtedy może się tak stać, że ani flota francuska, ani angielska nie zapewni swobodnej komunikacji na tym morzu Śródziemnym. Rysuje się wtedy jeszcze jedna ewentualność. Niemcy i Włosi będą się na granicy z Francją trzymali w defensywie, a zaczną atakować w Afryce Północnej i tam przewozić transporty swych wojsk. Walka o panowanie nad Europą mogłaby się przenieść do Afryki i przez wciągnięcie do wojny Japonii — do Azji.

St. Strąbski.

Rząd Daladiera już ma ciężkie kłopoty.

(Ciąg dalszy).

nault w m. Billaincourt pod Paryżem, zatrudniające 28.000 robotników, zostały objęte strajkiem okupacyjnym.

Związki zawodowe okręgu paryskiego wystąpiły po południu z apelem, deklarując solidarność ze strajkującymi metalowcami i wskazując, że w obecnym konflikcie „chodzi nie tylko o kwestie podwyżek czy umów zbiorowych w przemyśle metalurgicznym, ale w ogóle o zagadnienie zdobyczy robotniczych i o zawarcie nowych umów zbiorowych”.

Apel wzywa do solidarności nie tylko związki zawodowe, ale całą klasę robotniczą, zapowiadając, że „zastosowanie tej solidarności powinni robotnicy przewidywać pod kątem jak najbardziej szerokim”.

Uchwała związków zawodowych okręgu paryskiego oznacza zatem wyraźne przygotowanie strajku powszechnego celem poparcia metalowców. Sprawa ta staje się decydującym zagadnieniem politycznym, które może wpłynąć na sytuację rządu premiera Daladiera.

Śnieg we Francji.

Paryż, 12. 4. (PAT). W Departamencie Ar nastąpiło nienotowane o tej porze obniżenie temperatury. W szeregu miejscowości Departamentu spadł śnieg, wyrządzając poważne szkody w ogrodach i zasiewach.

Czang-Kai-Szek zginął?!

Tokio, 12. 4. (PAT). Pisma japońskie, wychodzące w Szanghaju, otrzymały wiadomości iż wedle pogłosek krążących w Chinach, marsz. Czang-Kai-Szek miał zginąć podczas wczorajszego nalotu wodnosamolotów japońskich na m. Czangszu w prowincji Hupei.

Wedle tych doniesień nalot japoński miał nastąpić w chwili, w której marsz. Czang-Kai-Szek w otoczeniu szeregu

dygnitarzy rządu w Hankou dokonywał otwarcia nowego gmachu dowództwa wojsk prowincji Hupei. 50 uczestników uroczystości miało zginąć, zaś około stu miało odnieść rany.

Poza marsz. Czang-Kai-Szekiem brak jest wiadomości o jego szwagrze Tu-Sungu oraz o generale Czang-Czi-Czungu, dowódcy wojsk prowincji Kiangsi i Hunan.

30 dzieci uduszono w kinie.

Rio de Janeiro, 12. 4. (PAT). W Sao Paulo podczas przedstawienia w kinematografie powstała panika na skutek okrzyku jednego z obecnych „pali się”. Chociaż w rzeczywistości nie groziło obecnym żadne niebezpieczeństwo, a okrzyk został wznieiony bez żadnego powodu, wszyscy rzucili się ku wyjściu, przewracając się nawzajem i tratując. Przeszło 30 dzieci zostało uduszonych lub stratowanych. 100 osób odniosło mniejsze lub większe rany.

na święta **KONIAKI WINKELHAUSENA**

6816

Prokuratura nie zrzeknie się kasacji w sprawie Doboszyńskiego.

Warszawa, 12. 4. (PAT). Ministerstwo sprawiedliwości komunikuje: W związku z zaniechaniem przez obrońców Adama Doboszyńskiego wniesienia skargi kasacyjnej od wyroku sądu przysięgłych we Lwowie, niektóre pisma wyraziły pogląd, że krok ten został podyktowany przekonaniem, iż również i prokuratura ze swej strony skargę swą cofnie, sprawiając tym uprawnienie się wyroku. Za podstawę do tego przypuszczenia miało jakoby służyć oświadczenie ministra sprawiedliwości p. Witolda Grabowskiego, złożone w senacie 23 marca 1938 r. w czasie dyskusji nad projektem ustawy, znoszącej sądy przysięgłych.

Sugestie te uznać należy za bezpodstawne. Prokuratura skargę kasacyjną wniosła w terminie ustawowym i cofnąć jej nie

zamierza. Minister zaś sprawiedliwości oświadczeniem swym nie dał i nie mógł dać nikomu podstawy do przypuszczenia, że uważa postępowanie w sprawie oskarżonego A. Doboszyńskiego za ukończone. Odnośny ustęp deklaracji ministra głosił co następuje: „W moim przekonaniu te aktualia, o których wspominał p. senator Pełtrażycki, przestały wchodzić w grę, gdyż pewien proces, o który chodziło, poszedł normalnym trybem właśnie przed sądem przysięgłych”. Jakichkolwiek oświadczeń co do dalszego toku procesu minister sprawiedliwości nie składał. Kasacja zaś była już zapowiedziana przez prokuraturę w dniu 18 lutego 1938 r., a więc jeszcze przed dyskusją na plenum senatu, o czym powszechnie wiadomo z prasy.

Ward Price o Gdyni.

Londyn, 12. 4. (PAT). Znany dziennikarz Ward Price zamieścił w „Daily Mail” obszerny artykuł o Gdyni, ilustrowany charakterystycznymi zdjęciami, przedstawiającymi widny piaszczyste w Gdyni w 1922 r. i obecną nowoczesną miasto, które powstało w tym miejscu. Ward Price, analizując szczegółowo obroty portu gdyńskiego, podkreśla jego znaczenie dla polskiego handlu morskiego i bezkonkurencyjne nowoczesne urządzenia portowe.

Artykuł swój p. Ward Price kończy następującymi słowami: „Ze wszystkich uderzających przemian, które nastąpiły w Europie powojennej, bly-

skawiczny rozwój Gdyni jest najbardziej rzucającym się w oczy zjawiskiem ekonomicznym. Jest on przejawem geniuszu narodowego kraju, który już za czasów Wilhelma Zdobywcy posiadał dobrze zorganizowaną państwowość i który za czasów królowej Elżbiety był największym państwem w Europie”.

(Zakończenie jest piękne. Początek jednak tego artykułu jest co najmniej niesmaczny. Pan Ward Price porównuje Gdynię z... Tel. Awiem i podkreśla, że w obu tych portach mówi się... tym samym językiem, ponieważ tu i tam są polscy żydzi!! O tym początku PAT ani słowa — red.)

Ozon ma trudności z ustaleniem rady naczelnej.

Warszawa, 12. 4. (tel. wł.). Gdy kilka miesięcy temu na terenie sejmiku i senatu powstał klub Ozonu, ogłoszono oficjalnie, że wstąpiło do niego przeszło 120 członków sejmiku i senatu. Zdaje się jednak, że składowi personalnego klubu nie ustalono ostatecznie, bowiem w następnych dniach poszczególne posłowie i senatorowie zawiadomili prasę, że nazwiska ich w spisie członków klubu ozonowego pomieszczone bez ich wiedzy. Niewątpliwie tego rodzaju wypadki należy przypisać zbyt niemu pośpiechowi z jakim wciągano na listę członków różne osoby bez załatwienia drobnej formalności, jaką jest zapytanie się o zgodę osoby zainteresowanej.

W ostatnich dniach podobny wypadek powtórzył się przy organizacji rady naczelnej Ozonu. W ub. niedzielę ogłoszono skład rady naczelnej tej organizacji. M. in. jako członka rady naczelnej wymieniono nazwisko p. Jana Dębskiego, b. wicemarszałka sejmiku, dyrektora Ligi Morskiej i Kolonjalnej.

P. Jan Dębski po zapoznaniu się z listą członków rady naczelnej Ozonu zawiadomił

szefa Ozonu gen. Skwarczyńskiego listownie, iż nie jest członkiem OZN, nazwisko zaś jego, ogłoszone w składzie naczelnej rady OZN znalazło się najwidoczniej przez nieporozumienie. (r).

Autobus pod lokomotywą.

Bukareszt, 12. 4. (PAT). Między Galacem a Cetatea Alba lokomotywa najechała na autobus pasażerski. W wyniku zderzenia 7 osób poniosło śmierć, a 21 zostało rannych, w tym wielu bardzo poważnie.

Mają zmartwienie.

Ryga, 12. 4. (PAT). Z Kowna donoszą: Pismo „Diena” donosi, że rabin wyznaczył dzień postu dla wszystkich żydów na Litwie. Post ten połączony będzie ze specjalnymi modłami z powodu zakazu uboju rytualnego w Polsce. („Zakazu”, któremu bardzo daleko do zakazu — red.)

Z tonącego okrętu uciekają szczury.

Do Paryża przybyła żona prezydenta czerwonej Katalonii, pani Companys. Im gen. Franco będzie bliżej Barcelony, tym więcej takich gości będzie we Francji.

Biskupi polscy w Rzymie.

Miasto Watykańskie. (KAP) W związku z uroczystościami kanonizacyjnymi błog. Andrzeja Boboli, do Rzymu przybyli już J. Em. Ks. Kardynał AL. Kakowski oraz J. J. EE. księża arcybiskup Nowowiejski i biskup Wetmański z Płocka, biskupi ordynariusze H. Przeździecki z Siedlec, St. Okoniewski z Chełmna, St. Adamski z Katowic, Fr. Lisowski z Tarnowa, J. Lorek z Sandomierza, administrator apostolski diecezji kieleckiej Fr. Sonik, biskup sufragana krakowski St. Rospond i biskup sufragana przemyski W. Tomaka z małymi grupami pielgrzymów. Oficjalna pielgrzymka, składająca się z sześciu pociągów przybędzie do Rzymu w Wielki Czwartek. Cała prasa rzymska podaje wiadomości o pielgrzymach polskich nie szczędząc gorących słów sympatii dla Polski i Polaków.

Anglia chce uznać podbój Abisynii.

Londyn, 12. 4. (PAT). Agencja Reutersa donosi: Rząd brytyjski wystosował do sekretariatu Ligi Narodów notę, w której prosi, aby zagadnienie abisynskie zostało ostatecznie załatwione na najbliższym posiedzeniu rady Ligi Narodów w dniu 9 maja br. (Takie „załatwienie” — to uznanie podboju — red.)

Fala zimna w Bułgarii.

Sofia, 12. 4. (PAT). Nad Bułgarią nadciągnęła nowa fala zimna, połączona z opadami śnieżnymi, wyrządzając znaczne szkody w zasiewach.

Oczyszczanie terenu.

Salamanka, 12. 4. (PAT). Wojska gen. Franco oczekują na rozkaz wznowienia natarcia na froncie katalońskim, umacniając dotychczasowe stanowiska i oczyszczając zdobyty teren z niedobitków przeciwnika.

Aleksander Świętochowski żyje.

Falszywe wiadomości prasy warszawskiej. Wiadomość o zgonie znakomitego pisarza Aleksandra Świętochowskiego, którą podaliśmy wczoraj za prasą warszawską, okazała się na szczęście fałszywa. 90-letni senior pisarzy polskich żyje, choć stan jego zdrowia jest ciężki. Oto ostatnia wiadomość oficjalna:

WARSZAWA, 12. 4. (PAT). Wedle informacji, zasięgniętych w poniedziałek, dnia 11 bm. w godzinach popołudniowych, w stanie zdrowia Aleksandra Świętochowskiego nastąpiło pewne odprężenie, niemniej jednak życie znakomitego pisarza jest nadal w niebezpieczeństwie.

Nowa ustawa o ustroju adwokatury wchodzi w życie.

Warszawa, 12. 4. (Tel. wł.). Do „Dziennika Ustaw” przesłany już został tekst ustawy nowelizującej prawo o adwokaturze. Reforma palestry przewidziana w tych przepisach wejdzie w życie w najbliższym czasie. Powołania nowej Naczelnej Rady Adwokackiej oczekiwać należy w końcu maja. Ze względu na to, że poza członkami mianowanymi przez Pana Prezydenta R. P. należy być do N. R. A. członkowie pochodzący z wyboru rad okręgowych, w drugiej połowie przyszłego miesiąca nastąpi zwolnienie nadzwyczajnych walnych zgromadzeń wszystkich izb adwokackich. Dotychczasowe rady okręgowe zakończą swe działanie w połowie m. lipca tj. w 3 miesiące po wejściu w życie nowej ustawy. Przedmiotem studiów są już rozporządzenia wykonawcze do nowego prawa o adwokaturze; przepisy te rozstrzygnąć mają sprawę zamknięcia list w niektórych okręgach. W pierwszym rzędzie dotyczyć to ma apelacji krakowskiej i lwowskiej. (r)

Jest takie stare, ale jare przysłowie polskie, które radzi pilnować swego kopyta. Rada jest dobra i gdyby się wszyscy do niej stosowali, byłoby może jakoś lepiej i wygodniej żyć.

Nie chodzi nam oczywiście o szewców, których wysokie kwalifikacje fachowe i tak charakterystyczne dla naszych rzemieślników uspołecznienie bardzo ceni. Dobrze jest, gdy się rzemieślnicy czy kupcy zajmują pracą społeczną, ale jest źle, gdy organizacje społeczne nie pilnują swego statutowego kopyta, a zajmują się rzemiosłem i zwłaszcza — handlem.

Coraz to dowiadujemy się, że jakaś organizacja społeczna przystępuje do robienia takich czy innych interesów. Te interesy zwykle żalosnie się kończą. Organizacje narażają swoje dobre imię, kupcy prywatni tracą, traci całe społeczeństwo. Przykładów takich handlowych poczynań organizacji „wyższej użyteczności” nie brak.

„Jutro Pracy” donosi, że LOPP otrzymał od władz wojskowych wyłączność na skup odpadków. Uzyskaną koncesję LOPP oddał do eksploatacji grupie osób złożonej z Polaków i żydów (Kapka, Radelicki, Salomon Pagórek, Frydman), którzy, oddając koncesjonariuszowi ochłapy, sami dorobili się dużych majątków. To samo „Jutro Pracy” komunikuje, że po kłopotach z LOPP i jego funkcjonariuszami, władze wojskowe oddały wyłączność skupu na 3.DOK - Polskiemu Białemu Krzyżowi, który zebrane towary magazynuje w lokalach żydowskich.

W Krakowie zarząd okręgowy LOPP zorganizował przed kilku miesiącami — kino, kosztem 100 tys. zł. „Rodzina Kolejowa” uzyskała od władz kolejowych wyłączność na zatrudnianie bagażowych w sezonach na dworcach uzdrowiskowych. Każdy bagażowy musi podpisać zobowiązanie, iż opłacać będzie na rzecz „Rodziny” 1 zł dziennie. Zarząd główny Związku Inwalidów prowadzi na swój rachunek znaczną ilość hurtowni tytoniowych. Do takiej hurtowni „Czerwony Krzyż” w Krakowie dopłacił ponad 30.000 zł. Związek Pracy Obywatelskiej Kobiół drukował spisy abonentów telefonu.

Przeciw takiemu stanowi rzeczy podnoszą się słusze protesty. Bo też naprawdę z tego rodzaju „społecznictwem”, na którym Bóg wie kto żeruje i zarabia — najwyższy czas skończyć.

Pilnuj szewcze swego kopyta! — tę zasadę powinni sobie zachłanni społecznicy wziąć do serca.

Humor polityczny.

GDYBYM BYŁ POSLEM...

Gdybym był posłem w sejmie — o wszystko bym się pytał, tak z ławką wprost; uprzejmie pytałbym się i kwita!

Czy wciąż jest „byczo” w kraju i „byczy” nastój w mieście? Czy też w dwunastym maju tych — byków — mniej jest wreszcie?

Czy Anschluss dziś Gdańskowi zagraża niedaleki? Co Führer postanowił wraz z generałem Beckiem?

Pytałbym, czy wie „Góra” jak radość kwitnie w kraju? Czy chłopci w miejskich murach dość twórczo czas spędzają?

Czy już dojrzała sprawa, jak prasa nam donosi, że: Berlin — PAT — Warszawa na jednej leżą osi.

O wszystko bym się stało tak pytał wciąż uprzejmie, Gdybym był posłem... Ale — rzecz jasna... nie w tym sejmie. („Zwrot”).

MASON I FIOLEK.

(Bajka).

Ze ukryty skromnie, niby w trawce fiołek, jał się mason liczyć do pachnących ziołek! A ktoś mu rzekł na to: — Owszem, gdyby [nie to, że twój zapach, to zwykły chałatowy fetor!]

W formę bajki spowita jest tu myśl autora: — Nie trzeba nigdy sądzić po skromnych [pozorach! („Z kraju i ze świata”).]

List z Wilna.

Jakośmy dawniej siadali, zasiądziem i dziś do rady.

Gdy przestały isinić „Kresy Wschodnie”.

(Korespondencja własna „Dziennika Bydgoskiego”).

Wilno, w kwietniu.

Młode pokolenie, wyrosłe po dwóch stronach niewzruszonego muru, który dzielił państwo polskie od państwa litewskiego, ci młodzi, co nie pamiętają wojny, a czują w sobie nadmiar sił żywotnych, ci spod Warszawy, Krakowa czy Poznania, nie zdają sobie sprawy z tego, co przeżyło i przeżywa starsze pokolenie z nad litewskiej granicy.

Wojna z Litwą, z Litwinami...? Z pewnością w razie potrzeby, każdy był gotów do służby Rzeczypospolitej w każdym zdarzeniu i w każdej formie, jaką okoliczności by narzuciły. Całe społeczeństwo bez różnicy przekonań, zjednoczyło się w jeden głos, wołając o unormalizowanie stosunków. Ciężko płacili niewinni ludzie przez lat 20 za te nienaruszalne stosunki pomiędzy krajami, które 500 lat trwały w silnej Unii, walcząc po utracie niepodległości za wspólne ideały wolności, pod wspólnym sztandarem.

Ludzie, którzy się urodzili i wychowali wśród powstańców 63 roku, nie mogli bez głębokiego cierpienia patrzeć na to, co się działo pomiędzy narodami ongiś złączony-

mi braterstwem krwi.

Przypomniano sobie słowa Marszałka: „Stan wojny, utrzymany w stosunku do nas przez Litwę, jest jedynym istniejącym w chwili obecnej na świecie; jest anomalią i stanem chorobliwym tego zakątku kuli ziemskiej. Granice nasze z Litwą są z tego powodu całkiem niepodobne do innych na świecie. Stanowią one tu przedmiot stałej trwogi i niepokoju, gdyż tu żadna praca normalna prowadzona być nie może, gdzie jak dawniej na dzikich stepach naszych kresów praca idzie pod osłoną broni, gdzie brat nie może widzieć brata, matka umierająca nie może pożegnać się na łóżu śmierci z dziećmi, gdzie nie można mieć żadnego, drobnego nawet interesu, gdzie wieść potrzebna czy pilna, od dwóch bliźkich dochodzi, pomimo małej przestrzeni, dopiero po tygodniach czy miesiącach”.

Między narodami, które w przeciągu lat pół tysiąca stanowiły wspólnotę państwową, aby u schyłku Rzeczypospolitej ostatecznie w jeden zlać się naród — wyrosła otchłań. Opatrzność atoli i nad otchłaniami potrafiła przerzucić most zgody.

Polska odkryła Litwę.

Dziś nareszcie Polska odkryła Litwę — kraj Niemna, Wilii i szumiących fal Bałtyku, dzisiejszą Litwę etnograficzną i narodową.

Litwa dziś — to 56.000 km² i 2.549.668 mieszkańców. Ziemia, której drogi rozstajne znaczą omszałe krzyże. Październiki są płowe i chaty spragnione błękitu zahaczają o leniwe chmury. Wiosną gdzieś wozu grzęzną w glinie, albo piach skrzypią w osiach, lecz latem kłosa żyta niby złoto, zaś len w porannym słońcu konkuruje z wilgotnymi, rozmarzonymi oczami kobiety.

Dziś hektar gleby litewskiej rodzi 11,4 q żyta, 113,7 q ziemniaków, 4,2 q lnu nasienia i 3,6 q lnu-włókna. Dziś 6440 wsi jest skomasowanych, a przyrządy geometrowe nie tknęły tylko 1860, dziś melioracja za fundusze państwowe objęła do 1937 r. 379.659 ha łąk i trzęsawisk — gdy wczoraj jeszcze głód ziemi oraz przyczyny natury politycznej wygnały w obce kraje przeszło milion mężczyzn i kobiet w sile wieku.

Litwa roku 1938 jest pełnoletnią i posażną dziewczyną, jak wyraził się pewien poeta. Czy można się dziwić, że dziś, gdy przysnął ten sztuczny i nieprzebyty mur, jaki oddzielał Litwę i naród litewski od Polski, Polska i Polacy wykazują olbrzymie zainteresowanie dla tej rzeczywistości, która powstała tuż obok nich, w oczach badając tylko jednego pokolenia.

Litwini boją się lekceważenia.

To „odkrywanie Litwy” znajduje w na-

szej prasie wyraz w zainteresowaniach nie pozbawionych cech pewnej „trzpiotowatości”. Prasa stołeczna gotowa upatrywać sensację w kolorze krawatu, który nosi sekretarz poselstwa litewskiego p. Kajruk-sztis, czy innych temu podobnych, nic nie znaczących drobiazgach.

Na Litwinach robi to najfatalniejsze wrażenie. Nie mogą pojąć lekkości usposobienia Polaków i gotowi są upatrywać w takim postępowaniu lekceważenia tych rzeczy, które stanowią ich chlubę i do których oni przywiązują największe znaczenie.

Co to są „Kresy Wschodnie”?

Wileńszczyzna w ogóle nie lubi nazwy „Kresy Wschodnie”, bo wileńskie wyczuć mówi, że owe Kresy są dziś hen o paręset kilometrów za granicą bolszewicką. W pojęciu kresów zawiera się coś płynnego, co nie jest całkiem jasno i wyraźnie zarysowane, a takim klasycznym przykładem kresów są opisy wschodniego pogranicza u Sienkiewicza.

Niewątpliwie w znacznej mierze patrzył na wschód oczyma Sienkiewicza, a Kresy Wschodnie mają dla każdego Polaka z Warszawy czy Poznania coś z romantycznego egzotyzytu owych stepów, po których szły poczty pańskie, płynęły wojska, chorągwie, buńczuki. Miły Boże, ależ to było hen gdzieś koło Kijowa czy Mohylewa. Tego zaszczytnego egzotyzytu te ziemie, które dziś noszą nazwę Kresów Wschodnich, muszą się zrzec w interesie całej Polski, bo

tworzą dziś najbardziej integralną część Polski, niemniej niż województwo warszawskie. Tu państwo musi stworzyć warunki rozwoju rodzimego przemysłu, opartego o miejscowy surowiec. Ma to olbrzymie znaczenie nie tylko gospodarcze, lecz i polityczno-narodowościowe. Czyżby przeszkadzała temu rzeczywistość opinia, że te ziemie, są to Kresy Wschodnie, terytoria płynne, jakieś dzikie pola i czyżby strażnice KOP-u istotnie niczym się nie różniły od najdalszych strażnic kresowych dawnej Polski?

A ci wszyscy, którzy dla swych prywatnych interesów starają się utracić możliwość podniesienia się gospodarczego Wschodu, niechże nie zapominają, że nie jesteśmy jakimś odległym półbajecznym kresami, lecz jesteśmy jedną trzecią częścią całej Polski i że ożywienie gospodarcze naszych ziem, to sprawa zbyt poważna dla całości państwa, by jakiegokolwiek względy mogły ją przesłonić. Niechże ci panowie od zielonych stolików laskawie przypomnia sobie z lat szkolnych wiadomości o ziemi wileńskiej, niech przestudiują jej wczorajsze położenie i niech rozważą możliwości rozwoju tych ziem dzisiaj po runięciu martwej granicy.

Nowe obowiązki.

Litwa jest dziś niewątpliwie mniej znana niż Chiny, ale nie z winy Polaków. Z chwilą kiedy runęła martwa granica, nie wiemy, jak będzie z Litwinami, ale z Polski popłyną dziesiątki tysięcy turystów, nawet nie tylko z niewątpliwego sentymentu, lecz chociażby po prostu dlatego, ażeby poznać jedyny niepoznany kraj w Europie.

Do Rzymu jeżdżą wycieczki włościańskie, po Batorych na śladzie norweskie tuka się studenty, emigrant-robotnik ma cały świat, ale nawet wielorybnik, ciskający harpunem do szanownego wieloryba pod Biegunem Południowym, chociażby z Mejszagoty samej był rodem, jeszcze nie widział świętej Żmudzi!!!

Szanowni sąsiedzi! Jakże się cieszę, wraz z całą Polską, że wasz zdrowy rozsądek zwyciężył wasz upór. Jakże się cieszę, że zwyciężył pogląd tych Litwinów-tulaczy, których Polak-emigrant spotyka rozsianych po wszystkich drogach świata. Oto zaświetała nadzieje, że nareszcie przed Melbourne i Tokio poznamy Kowno i Żmudź Świętą i Lanolę i Taurogi i to wszystko, czego niepodobna wymazać z pamięci, nawet het precz na końcu świata.

Bóg wam zapłać — Litwini — za opamiętanie.

Zygmunt W. Sroczyński.

Premier Składkowski został przy sterze

a zawiedzeni kandydaci na premierów — na brzegu.

List z Poznania.

Plotki przedświąteczne.

Poznań, w kwietniu.

Weszliśmy już na dobre w okres przedświąteczny. Ludzie biorą zaliczki i zaopatrują się na święta. Niedziela Palmowa cechował „ruch w interesie”. Szczególny ruch dało się zauważyć w magazynach z obuwiami, konfekcją i galanterią, że to niby już się utarło powszechnie, że trzeba na święta wystąpić w „nowych kreacjach”. Obserwując ruch przedświąteczny w skle-

pach, zauważyłem, z radością zresztą, że poczucie narodowe — polskie kupujących jak gdyby się wzmoгло. Widać to było chociażby po tym, że pikieciarze przed sklepami żydowskimi mniej musieli tłumaczyć ludziom, że w tym składzie kupować nie należy, bo to skład żydowski. Nie znaczy to jednak, by wcale roboty nie mieli. Owszem, wśród tych, którzy przyjechali robić zakupy świąteczne, znalazła się i paczka

takich, którzy potwierdzają jak gdyby powiedzenie, że „każdy Polak musi mieć swego żyda”. Ale, zaznaczam, tacy ludzie należeli do wyjątków!

W ogóle ten Poznań, to wspaniałe miasto. Czego tu nie ma. Kin kilkanaście, teatr też jeden (choć kiepski) i opera — najlepsza w Polsce. W operze dają dobre rzeczy, dlatego idzie. Urządziłem sobie w zeszłym tygodniu coś w rodzaju kontroli frekwencji w teatrze, operze i zero-ekranowych kinach. W moim konkursie zwyciężyła opera. Była bezkonkurencyjna w stosunku nawet do kin. Siedem dni mojej kontroli, to siedem dni wyprzedanych przedstawień, mimo, że przecież z wyjątkiem Paderewskiego — opery Manru, do soboty dawano stary tzw. żelazny repertuar. Do soboty powiedziałem, bo „Harnasie” Szymanowskiego to nowy sukces naszej opery. Na premierze spotkałem mnóstwo gości, którzy widzieli już „Harnasie” na zagranych scenach. Zdaje się, że ich krytyka byłaby najtrafniejsza. Otóż stwierdzić trzeba, że porównanie poznańskiej realizacji z zagranicznymi wypadło dla Poznania raczej pochlebnie.

Przejdźmy do innych tematów. Uczymy się chodzić i coraz częściej... płacimy złotówki. Wina nasza i... magistratu. Gwoździ nie ma jeszcze na wszystkich przejściach, a ciągle deszcze i śniegi zmyły białe linie, którymi wytrasowano przejścia. Idziesz ulicą, przechodzisz jak chcesz, bo linii nie widzisz i... płacisz złotówkę policjantowi, który jakby wyrósł spod ziemi i wali do ciebie z żółtym błoczkim.

Sensacyj prawie żadnych. Zacznie się jednak szereg sensacyjnych procesów w tym tygodniu. M. in. odbędzie się rozprawa apelacyjna b. starosty Czarnockiego. Uwolniony został od winy i kary znany cukiernik Fangrata, który był oskarżony o groźby z bronią w rękę wobec żony. No to teraz wszystkie te panie, które go bojkotowały, będą zmuszone wrócić do opuszczonych na pewien czas stolików.

Poznańsi.

DZIAŁ GOSPODARCZY

Czekamy.

Czekamy na realizację zapowiedzi, które padły z ust pana wojewody pomorskiego z okazji przejścia władzy nad miastem Bydgoszczą. Pan wojewoda stwierdził, że Bydgoszcz jest i ma nadal pozostać najważniejszym i największym ośrodkiem Pomorza, który siłą gospodarczą i kulturalną promieniować ma na całe Pomorze.

Ze względów zasadniczych musimy zrejestrować jeszcze nasz punkt widzenia na rolę Bydgoszczy na Wielkim Pomorzu. W numerze 288 naszego pisma opublikowaliśmy oświadczenie prezydenta miasta Bydgoszczy w sprawie rozlokowania urzędów pomorskich. P. prezydent Barciszewski, omawiając rolę Bydgoszczy twierdził, że na ośrodek nauki, kultury i sztuki wysuwa się Toruń, natomiast Bydgoszcz jest stolicą gospodarczą przemysłu, handlu itd. W rozważaniach swoich dochodzi pan prezydent do wniosku, że „bardzo są podzielone zdania co do tego, w którym z tych ośrodków powinien znajdować się równocześnie ośrodek dyspozycji administracyjnej”. Wówczas toczyła się kampania o lokację Pomorskiego Sądu Apelacyjnego. Niedługo trzeba było czekać na potwierdzenie wątpliwości pana prezydenta, bo w parę miesięcy później Pomorski Wydział Wojewódzki ośmiu głosami na dzieje obecnych stwierdził, że ośrodek wymiaru sprawiedliwości winien się znajdować w ośrodku życia gospodarczego. Jeżeli zatem najwyższe czynniki w państwie twierdzą, że apelacja jest nierozważalna z administracją, to dalsze komentarze są już zbędne.

Podtrzymujemy zatem nadal bez zmiany stanowisko nasze, że jeżeli nie Gdynia z jednych a Włocławek z innych względów mają być centralną siedzibą władz pomorskich, to tą trzecią jednostką może być tylko Bydgoszcz a nie żadne inne miasto pomorskie.

Podkreśliwszy to zasadnicze stanowisko nasze, zastanówmy się teraz nad wynikami przemówień pana wojewody Raczkiewicza, że Bydgoszcz była, jest i ma nadal zostać stolicą gospodarczą Pomorza, najpotężniejszą jednostką na tym Pomorzu i ma gospodarczo i kulturalnie na całe Pomorze promieniować. Jeżeli Bydgoszcz ma tę rolę spełnić, to trzeba ją wyposażyć we wszystkie potrzebne do tego instrumenty polityki gospodarczej. A więc:

1) przedsiębiorstw państwowym, przeznaczonym dla życia gospodarczego jest poczta, jest telegraf. Pomorska Dyrekcja tej instytucji znajduje się słusznie w Bydgoszczy;

2) taką samą instytucją jest kolej. Zawsze Dyrekcja Kolejowa znajdowała się w Bydgoszczy. Poprzednicy pana wojewody Raczkiewicza uznali jednak, że to jest jakiś urząd, a nie instytucja potrzebna życiu gospodarczemu i przenieśli ją do Torunia. Z tego, co usłyszeliśmy od delegacji bydgoskich, które miały możliwość konferować z panem wojewodą Raczkiewiczem, to p. wojewoda Raczkiewicz tego zdania wcale nie podziela i uważa, że Dyrekcja Kolei powinna być w Bydgoszczy. Faktami dokonanymi niech się dziś nikt nie zastania. Jeżeli Toruń ma pozostać centrum administracji, to potrzeba mu jeszcze całego szeregu różnych budynków publicznych. Można o jeden mniej budować w Toruniu a za to wybudować Dyrekcję Kolei w Bydgoszczy przeznaczając budynek toruński na inne cele urzędowe. Przecież budynek ten nie był na dyrekcję kolejową budowany. Bez spełnienia tego postulatów przemysłu i handlu Bydgoszcz faktyczną stolicą gospodarczą nie będzie;

3) Izba Przemysłowo-Handlowa od niepamiętnych czasów znajdowała się w Bydgoszczy. Zabrano ją do Gdyni. Nie sądzimy, aby na tak wielkie województwo, jakim

jest obecnie Pomorze, Izba ta miała wystarczyć. Zdaniem znawców inne są zadania morskie, a inne zadania pomorskie. Według opinii tych samych ludzi, rychlej, czy później, musi powstać osobna Izba Morska. Teraz jest chwila po temu. Bydgoszcz musi z powrotem otrzymać Pomorską Izbę Przemysłowo-Handlową. Budynek okazały Bydgoszcz posiada.

4) W Bydgoszczy znajdowała się zawsze Izba Rzemieślnicza. Zlikwidowano ją i przyłączono Bydgoszcz do Poznania. Bydgoszcz stanowi na terenie Wielkiego Pomo-

Eksport drzewa i aneksja Austrii.

Aneksja Austrii przez Rzeszę Niemiecką przekształca nie tylko oblicze polityczne tego kraju, lecz spowoduje również bardzo daleko idące strukturalne zmiany w dziedzinie ekonomicznej i gospodarczej byłej Austrii.

Te zmiany wewnętrzne będą miały swoją reperkusję na stosunki gospodarcze niektórych państw ościennych, a szczególnie tych, które miały z Austrią silnie rozwinięte stosunki handlowe. Do tych państw należą głównie Węgry, a także Czechosłowacja i Jugosławia.

Głównym dostawcą produktów zbożowych rynku wiedeńskiego, było rolnictwo węgierskie.

Głównym zaś odbiorcą drzewa austriackiego były dzisiejsze Węgry pozbawione po wojnie swoich lasów na rzecz Czechosłowacji i Rumunii. Przez włączenie Austrii do Rzeszy Niemieckiej i do planu gospodarczego Rzeszy, eksport drzewa z Austrii ustanie, bo nadwyżki drzewa zostaną wchłonięte przez rynek niemiecki.

Eksploatacja drzewa była w Austrii dosyć prymitywna i niewykorzystana przez przemysł chemiczny.

Brak surowców w Niemczech jak i zastępowanie niektórych surowców pochodzenia zamorskiego przez zastępcze produkty krajowe wpłynę na większe wykorzystanie zasobów leśnych Austrii na cele chemiczne i trzeba się liczyć z tym, że była Austria zupełnie zniknie z rynku światowego jako eksporter.

Z drugiej strony Rzesza Niemiecka, która była odbiorcą drzewa polskiego prawdopodobnie zaniecha lub bardzo zredukuje ten import z Polski, wykorzystując w pierwszym rzędzie produkcję byłej Austrii.

Wobec powyższego stanu rzeczy rynek węgierski będzie musiał się rozszerzyć za innym dostawcą.

Jako przyszli dostawcy drzewa sosnowego i innego drzewa budulcowego mogą

Wchodzić w rachubę Czechosłowacja, Rumunia i Polska. Z tych trzech państw Polska jest położona najgorzej pod względem frachtowym, psychologicznie jednak — byłaby Polska najsympatyczniejszym dostawcą dla Węgier i dlatego chciałbym na tę okoliczność zwrócić uwagę tak czynników miarodajnych jak i zorganizowanego handlu drzewem. Mam wrażenie, że przy pewnej dobrej woli, dałaby się kwestia kosztów przewozić załatwić pomyślnie.

Mówiąc o eksporcie drzewa do Węgier mam na myśli oczywiście lasy położone w Małopolsce i na Podkarpaciu.

Będąc niedawno w Budapeszcie, poruszyłem tą sprawę w naszym tamtejszym poselstwie i konsulacie — i zwróciłem uwagę na to, by przy pertraktacjach dotyczących kontyngentów przywózowo-wywozowych między Polską a Węgrami, sprawę eksportu drzewa z Polski do Węgier uwzględniono.

Zwiększenie naszego eksportu do Węgier przez eksport drzewa byłoby już i z tego względu bardzo pożądane, bo dziś już przy systemie clearingowym jaki istnieje między Polską a Węgrami, wzmagającemu się eksportowi węgierskiemu ledwo nadała eksport z Polski, a trzeba się liczyć z tym, że niejedyn artykuł importowany dotąd z Austrii będzie się w przyszłości taniej kalkulował na Węgrzech, a w szczególności artykuły, przy których wysokość robocizny odgrywa wielką rolę.

Ponieważ te pertraktacje kontyngentowe będą się odbywać w kwietniu bieżącego roku, byłoby pożądanym, ażeby tak Ministerstwo Handlu i Przemysłu, jak i nasz zorganizowany eksport drzewny tą kwestią się zainteresowały i ze względu na bliski termin ustalania kontyngentów, jak najszybciej weszły w kontakt z rynkiem węgierskim.

Dr Jan hr. Łubieński.

W sprawie wynalazków

WYSTAWIANYCH NA MIĘDZYNARODOWYCH TARGACH W POZNANIU, TARGACH PAŁUCKICH W ŻNINIE I INNYCH.

W Dzienniku Ustaw nr 23 ukazało się rozporządzenie p. ministra przemysłu i handlu o przyznaniu ulg w sprawie ochrony wynalazków, wzorów i znaków towarowych XVII Międzynarodowym Targom w Poznaniu, X Targom Katowickim, Targom Meblowym w Nowem, Targom Gdyniskim, XVIII Międzynarodowym Targom Wschodnim we Lwowie, Targom Pałuckim w Żninie i Targom Wołyńskim w Równem.

Na podstawie tego rozporządzenia, publikacja albo jawne stosowanie wynalazku lub wzoru wystawionych na wymienionych targach nie będzie przeszkodą do uzyskania patentu lub zarejestrowania wzoru, o ile nastąpiły po wystawieniu, zgłoszenie zaś wynalazku lub wzoru w Urzędzie Patentowym R. P. nastąpiło przed upływem sześciu miesięcy od daty wystawienia. Pod tymi samymi warunkami nie będzie przeszkodą do uzyskania patentu lub zarejestrowania wzoru ani samo wystawienie wynalazku lub wzoru na wymienionych tar-

gach, ani inne zgłoszenie, dokonane w Urzędzie Patentowym R. P. po dacie wystawienia.

Zgłoszenie w Urzędzie Pat. znaku towarowego, umieszczonego przedtem na targach, wystawionym na wymienionych targach, będzie korzystało z prawa pierwszeństwa od daty wystawienia, jeżeli zgłoszenie to nastąpiło przed upływem sześciu miesięcy od tej daty.

Do zgłoszenia wynalazku lub wzoru, wniesionego do Urzędu Patentowego R. P. z powołaniem się na ulgi, określone w tym rozporządzeniu, powinno być dołączone zaświadczenie zarządu właścicieli targów, stwierdzające przedmiot i datę wystawienia, do zgłoszenia zaś znaku towarowego — zaświadczenie stwierdzające, że dany znak umieszczony był na towarze, wystawionym na tych targach, tudzież osobę wystawcy, przedsiębiorstwo, rodzaj towaru oraz datę wystawienia.

Rozporządzenie weszło już w życie.

Za 92 1/2 milionów złotych kupiono od rolników, a za 105 mln. zł sprzedano im.

Nie będzie premij przy eksporcie zbóż.

Ze strony niektórych kół rolniczych, szczególnie tych, które są silnie zainteresowane w eksporcie, wysunięty został pod adresem czynników miarodajnych postulat wznowienia udzielania premij przy eksporcie zbóż. Premie te, w postaci zwrotu cła, zostały, jak wiadomo, swego czasu przez rząd zniesione.

Jak nas informują z kompetentnego źródła, w zainteresowanych sferach rządowych panuje nieprzychylna opinia w kierunku reaktywowania premij przy eksporcie zbóż i prawdopodobnie do premiowania eksportu zboża nie dojdzie, a przynajmniej nie w najbliższym czasie.

Według obliczeń Związku Spółdzielni Rolniczych i Zarobkowo-Gospodarczych, spółdzielnie rolniczo-handlowe, zrzeszone w Związku, zakupiły w r. 1937 od rolników różnych artykułów na ogólną sumę 92 1/2 milionów złotych, z czego zboża za 72 mln., inwentarza rzeźnego za 10 mln., nasion za 4 mln., okopowych, głównie ziemniaków, za 1 1/2 mln., innych produktów za 5 mln. Natomiast w tym samym okresie spółdzielnie te sprzedały rolnikom artykuły, potrzebne zarówno w gospodarstwie rolnym, jak i domowym, za 105 mln. zł.

TRUSKAWIEC

ZDROJOWISKO SIARCZANO - SOLANKOWE
leczy wszechstronnie!

SEZON WIOSENNY
OD 1-go KWIETNIA

„Naftusia” oraz sól gorzka „Barbara” do nabycia w aptekach i drogeriach.

Ku uwadze kupiectwa.

Polskie instytucje targowe walczyły od dłuższego czasu o przyznanie t. zw. nadkontyngentów przywózowych dla transakcji, dokonywanych na targach. Zabiegi te odniosły w tym roku skutek wcale poważny. Dowiadujemy się bowiem, iż już tegoroczne Targi Poznańskie (1-8 maja) mają zapewnić nadkontyngenty na szereg towarów, które nie będą się mieściły w ramach dotychczasowych kontyngentów. Oczywiście z tego dobrodziejstwa będą korzystali kupcy o tyle tylko, o ile zamówień dokonają na Targach Poznańskich. Z faktu t-go korzyść odnosić zarówno wystawcy zagraniczni, jak i kupcy polscy. Dla przykładu wymieniamy listę towarów, sprowadzanych z Niemiec, a objętych nadkontyngentami targowymi. Są to następujące artykuły: welwety, aksamity, plusze, linoleum, kalka płócienna, tektura, papier, obrazy, kamienie do szlifowania, płyty, płytki, cegły, naczynia fajansowe, wyroby porcelanowe, wyroby z blachy żelaznej i stalowej, łańcuchy rowerowe, pilniki, klucze do nakrętek, narzędzia rzemieślnicze, zamki, wyroby nożownicze, nakrycia stołowe, lampki górnicze, grzejniki, armatura, maszyny do szycia, oporniki, motocykle, rowery o potrójnej przekładni, części kołowych, przymiary, filmy fotograficzne, błony, maszyny do pisania, gotowe instrumenty, części do instrumentów, wyroby z celuloidu, zamknięcia błyskawiczne, szcetki do zębów, obiadki, pióra do pisania, przybory kancelaryjne, ołówki mechaniczne, mechanizmy do skoroszytów, biżuteria nieprawdziwa, klucze do zanków.

Targi Wrocławskie od 4-8 maja.

Poza targami Lipskimi, wielką rolę odgrywają Targi Wrocławskie, które odbędą się w dniach od 4-8 maja i w tym roku zapowiadają się szczególnie interesująco. Wobec wielkiego zapotrzebowania na maszyny niemieckie, szczególnie dla średnich fabryk i warsztatów rzemieślniczych ze strony Polski, interesanci polscy znajdują na Targach Wrocławskich najnowsze i najciekawsze modele, które przynoszą znaczne ulepszenie metod produkcji. Z wielkim zainteresowaniem spotkać się winien również bogaty dział samochodowy i nowy dział surowców syntetycznych, używanych w przemyśle i rzemiośle. Poza wielkim pokazem niemieckim również inne państwa, jak Rumunia, Turcja, Węgry i Czechosłowacja będą zastąpione. Osoby udające się na Targi Wrocławskie korzystają z bezpłatnej wizy niemieckiej i poważnych zniżek kolejowych.

Nieustające rozdrabnianie gospodarstw powiększa ucieszkę ludności wiejskiej do miast.

Wiejscy działacze na polu gospodarczym i społecznym, rekrutujący się przeważnie z Kółek Rolniczych, podkreślają ostatnio, że ucieszka ludności wiejskiej do miast stale się zwiększa, przybierając charakter masowy, a przyczyną jej jest nieustające rozdrabnianie gospodarstw rolnych. W obecnym okresie, kiedy miasta nie mogą jeszcze wchłonąć całego przyprywu rąk roboczych ze wsi — zawiedzeni w swych nadziejach na znalezienie w mieście pracy i chleba ludzie wracają po jakimś czasie z powrotem na wieś, w której robi się coraz ciśniej. Stąd już krok tylko do różnego rodzaju zamieszek, awantur itp.

St. Szukalski. Bydgoszcz. Notowania z ostatnich dni za 100 kg. Bydgoszcz, dnia 8 kwietnia 1938 r.

Koniżyna czerwona 139,00-140,00; Koniżyna szwedzka 225,00-245,00; Koniżyna biała 220,00-245,00; Koniżyna szłta w Juskach 36,00-40,00; Koniżyna szłta oduszczone 85,00-95,00; Przeł: 100,00-115,00; Rajgras angielski 80,00-90,00; Tymotka 85,00-40,00; Seradela 27,00-30,00; Wyka łatwa 27,00-29,00; Wiewka zimowa 00,00-00,00; Peluska 2,00-24,00; Gioch Wiktoria 25,00-25,00; Groch polny 24,00-26,00; Groch zielony 24,00-20,00; Rzepak zimowy 64,00-66,00; Rzepak letni 50,00-53,00; Rzepak zimowy 51,00-52,50; Siemię lniane 49,00-52,00; Len 00,00-00,00; Mak niebieski 000,00-000,00; Mak biały 00,00-00,00; Łubin szłty 12,00-14,00; Łubin niebieski 13,00-13,50; Gorczyca 32,00-36,50; Tatarska 19,00-22,50; Proso zwyczajne 0,00-24,00; Buraki pastewne Eckendorfe szłte prima hodowli 66,00-70,00; Buraki pastewne Eckendorfe czerwone prima hodowli 55,00-100,00.

Inflacja we Francji.

Tygodniowy bilans Banku Francji za okres od 24 do 31 marca wykazuje dalszy wzrost zadłużenia Skarbu Państwa w Banku Francji. Pozycja bezprocentowych kredytów udzielanych przez Bank Francji Skarbowi Państwa podniesiona w myśl konwencji z 22 marca br. o 5 miliardów franków do wysokości 20 mld. fr. wykazuje wzrost kredytu wykorzystanego przez Skarb Państwa o 1,9 mld. do sumy 16,5 mld. Skarb Państwa posiada zatem jeszcze 3 1/2 mld. niewykorzystanego kredytu w Banku Francji.

Zapas złota nie uległ żadnej zmianie i wynosi nadal 55.806 mln. fr. Obieg banknotów wzrósł o 3.279 mln. do sumy 98.034 mln. fr. Natychmiast płatne zobowiązania łącznie z obgiem banknotów wzrosły o 3.529 mln. do sumy 121.737 mln. Stosunek pokrycia złotem zmniejszył się z 45,81% do 45,34%. Wzrost obiegu banknotów jest wynikiem polityki inflacyjnej rządu, spowodowanej stałym wzrostem kredytu Banku Francji dla Skarbu Państwa.

Z cyklu: POLACY W CYWILIZACJACH SWIATA.

Pierwszą szkołę dla murzynów w Ameryce założył Tadeusz Kościuszko.

Pomorzanie Gustaw Tempki poskromił ludożerców na wyspach australijskich.

Portret majora G. A. Tempkiego
w mundurze „Bush-Rangerów“
(strażnika puszczy).

Osobny rozdział w dziele J. H. Rettingera (wydawnictwo Światowego Związku Polaków z zagranicy) zajmują Polacy jako żołnierze wolności i demokracji. Polacy za granicą, od czasów powstania Amerykanów przeciw Anglii aż po wielką wojnę, byli najważniejszymi apostołami wolności i szermierzami niepodległości.

...Pewnie, że we wszystkich narodach są jednostki, które poświęciły się dla ideałów innych krajów. Był w Pruszech baron von Steuben, byli w Anglii Byron, Cochrane, lord Dundonald, był Nullo we Włoszech, był Lafayette we Francji, ale były to jednostki odosobnione. Tymczasem Polaków były setki, tysiące, były dziesiątki tysięcy, przez sto lat zgórą czynne we wszystkich walkach o wolność, po rycersku, bezinteresownie, często o głódzie i bez żołądka, nie licząc na wdzięczność czy uznanie, — czasem bez nadziei zwycięstwa, tylko z obowiązku ideowego. Nie ma walki orężnej o idee

OD WENEZUELI PO KAMCZATKĘ, gdzieby udział Polaków nie był liczny, szczerzy, wspaniałomyślny.

Polacy byli wszędzie, organizowali powstania, rewolucje, które miały na celu wolność, dowodzili uzbrojonymi obywatelami, przewodzili wolnym duchom...

KOŚCIUSZKO, mając lat 30, wylądował 1776 r. w Filadelfii i zaangażowany przez tamtejszy komitet „patriotyczny“ opracował plany obrony rzeki Delaware. W roku 1778 buduje fortyfikację w West Point nad rzeką Hudson i zakłada istniejącą do dziś **dnia najważniejszą szkołę wojskową Stanów Zjednoczonych**. Po klęsce maciejowickiej i wzięciu petersburskim wraca do Ameryki, gdzie wzięty kongres uchwała dlań 15.000 dolarów i 500 wiók ziemi w stanie Ohio. Za gotówkę, uzyskaną ze sprzedaży ziemi, zakłada Tadeusz Kościuszko w Nowarku koło Nowego Jorku

pierwszą w Ameryce szkołę dla murzynów.

Za namową agenta rządu amerykańskiego w Paryżu, Franklina, udaje się do Ameryki 1777 r. **Kazimierz Pułaski**. Jemu to przypisuje się zastosowanie prawdziwej taktyki kawaleryjskiej w Stanach Zjednoczonych. Siedem powiatów w rozmaitych stronach Ameryki jest nazwanych od imienia Pułaskiego i dostąpił on zaszczytu jedynego w historii, że w stolicy państwa — Waszyngtonie — **aż dwa pomniki** świadczą o jego chwale!

W czasie rewolucji amerykańskiej służył we flocie republikańskiej jedyny marynarz polski **Feliks Miklaszewicz**, szlachcic z Litwy, który dowodził dwoma statkami, z których jeden nazywał się „Prince Radziwill”.

Najzdolniejszy z oficerów Napoleona

Józef Sulkowski — zginął nieszczęśliwie w walkach z Arabami na przedmieściach Kairu. Przy boku Napoleona zjawia się **Zajączek**, który weźmie udział w dziesięciu wyprawach wojennych i w stu bitwach, a w końcu przyjdą dwaj olbrzymi z postaw i ducha: **Dąbrowski i Kniaziewicz**, którzy ściągają do siebie 20.000 Polaków, by walczyli za to hasło, które wypisa-

li **po włosku** na pierwszym ze swoich sztandarów: „za wolność i braterstwo“.

Gdy wszyscy cudzoziemcy opuścili Napoleona pod Lipskiem, Polacy zostali przy nim. Polak uratował mu życie w bitwie pod Arcis sur Aube. Polska gwardia towarzyszyła mu na Elbę, Polak — major Piątkowski był przy jego śmierci na wyspie św. Heleny.

Wielki „libertador“ (oswobodziciel) Ameryki Południowej **Bolívar**, również miał kilku walecznych oficerów polskich, którzy oddali mu wielkie usługi.

Wyswobodziciel Meksyku — **Iturbide** miał za towarzysza broni pułkownika Karola Beniewskiego, który w roku 1824 został stracony...

Generał **Skrzynecki** został wodzem naczelnym powstańców belgijskich, **Wojciech Chrzanowski** stworzył w Antwerpii najważniejszy ośrodek forteczny w Europie. **Wysocki, Dembiński, Bem** wiodą bitne oddziały węgierskie przeciw przemożnej sile i nierzadko odnoszą zwycięstwa.

W niemieckich ruchawkach biorą udział: **Ludwik Mierosławski**, skazany na ścięcie w Berlinie, uwolniony przez wzburzony tłum z więzienia moabickiego 1848 r. a w następnym roku dowódcą powstania w Badenii. **Heltman** kieruje obroną Drezna, naczelnym wodzem powstańców w palatynie bawarskim (Rheinpfalz) jest generał **Sznadey**; **Mniechowski**go rozstrzelują, **Dziękowski** ginie na barykadach Berlina, **Korwin Wierzbicki**, mazur wschodniopruski, szef sztabu rewolucjonistów badenijskich, sześć lat przesiedział w fortecy Rastatt.

Kalixt Rzewuski, były powstaniec z 1831 r. bierze udział w walkach domowych hiszpańskich i ginie 1836 r.

W armii egipskiej prowadzącej walkę przeciw Turcji o samodzielność Egiptu znajdowali się rozmaici oficerowie polscy.

Instruktorem kawalerii egipskiej jest J. Duszyński.

Generałem jednej z dywizji tureckich był Iskander Pasza (Aleksy Iliński). Doradcą

i przyjacielem władcy Egiptu był — Sefer Pasza (Władysław Kościelski), który zarobił grube pieniądze przy budowie kanału Sueskiego.

W dalekiej Nowej Zelandii zasławnęło nazwisko **Gustawa Tempkiego**, pomorzana, który w roku 1848 był jednym z pierwszych Europejczyków, którzy zwiedzili Kalifornię, świeżo zajęta przez Stany Zjednoczone, po tym był w Meksyku. W roku 1863 zawiązał do Nowej Zelandii (Australia), gdzie Maorysi napadli na białych. Wojska angielskiego było mało i trzeba było ochotników.

Tempki zorganizował własnym kosztem oddział „Bush Rangers“.

Tempki wprowadził nowy sposób walki z dzikimi krajowcami i kilkakrotnie przyczynił się do zwycięstwa białych. Wreszcie zginął w roku 1868 w sposób niezwykle bohaterski.

Tempki zostawił w Nowej Zelandii rodzinę, która do dziś istnieje. Pamięć o nim nie zagaśnia: park narodowy został nazwany jego nazwiskiem, tak samo ulice w stolicy kraju, w Wellington i w różnych miastach australijskich.

Człowiek niezwykle inteligentny i oczytany, zostawił szereg artykułów w pismach australijskich, a także pamiętnik, który znajduje się w bibliotece w Wellington. Zdolny malarz — pozostawił Tempki mnóstwo akwarel i szkiców ze swych podróży i walk z Maorysami

Porównując znaczenie emigracji rosyjskiej z emigracją polską po rozbiorach czy po powstaniach, wysnuwa prof Rettinger, który dużo widział zagranicą, wnioski dla nas najpochlebniejsze **Dzisiejsza emigracja rosyjska — jego zdaniem — jest bezmyślna, bezcelowa**, potomkowie starych rodów są tancerzami w kabaretach, a piękne panie, za dużo dbają o swe nadobne ciała, dusze tracą z chęcią.

Tego wszystkiego w polskich emigracjach nie było. Była tężyzna duchowa, która wywierała mocne wrażenie na środowiska cudzoziemskie i ustalała piękną legendę.

Słowik w szkolnym mandurku.

Pamiętamy filmy „Penny“ i „Ich stu i ona jedna“, w których Deanny Durbin grała rolę podlotka, obecnie w nowym swym filmie pt. „Pensjonarka“ odniosła nowy triumf powodzenia, jest po raz pierwszy... zakochana. Ta młodziutka artystka podbiła już cały świat. Obdarzona z łaski Bożej talentem, urodą i głosem — ma armię swoich wielbicieli. Film „Pensjonarka“ zrealizowany został przez twórców poprzednich jej filmów. Obok Durbin występują: Herbert Marshall i słynny chór „chłopców wie-deńskich“.

Oryginalne warunki testamentu.

W Filadelfii zmarł niedawno Teofil Stark, wyjątkowo bogaty adwokat, pozostawiając testament, zaopatrzonego w oryginalną klauzulę.

Teofil Sark zdobył cały swój olbrzymi majątek własną pracą i energią, zaczynając karierę jako ubogi, nieznaną młodzieniec. Cały majątek zapisał swoim czterem wnukom, stawiając oryginalny warunek: spadek będzie spadkobiercom wypłacany co roku przez notariusza w ratach, równym sumom, jakie spadkobiercy w danym roku zarobią własną pracą. Oryginalnym warunkiem zamierza spadkobierca zmusić swych spadkobierców do intensywnej, zarobkowej pracy.

Testament był wielką niespodzianką dla spadkobierców, którzy prowadzili życie bez-troskie, licząc na bogatą spuściznę. Teraz będą musieli wziąć się do pracy, inaczej bowiem ani grosza ze spadku nie otrzymają.

Przez ogłoszenie do raju małżeńskiego.

Zawikłana historia miłosna

z podwójnym „happy end“.

Amsterdam, z początkiem kwietnia.

(X) Na wielkim statku transatlantyckim, utrzymującym stałą komunikację pomiędzy Holandią a koloniami holenderskimi, wyruszyli w niedzielę dwie młode i szczęśliwe pary do Indji Holenderskich. W niezwykłych okolicznościach doszło do zawarcia związku małżeńskiego między nimi, a mianowicie dwoma plantatorami i miłymi biuralistkami. Zart, na jaki pozwoliła sobie jedna z tych szczęśliwych dziewcząt, przyczynił się bowiem do zawarcia znajomości i upragnionego szczęścia małżeńskiego. Oto ciekawa i nieco powikłana historia miłosna:

Wielkie osamotnienie czuli dwaj Holendrzy Pit van Geest i Wim Redama, którzy przed laty opuścili kraj ojczysty i na wyspie Jawa założyli sobie piękną plantację. Praca od rana do wieczora była dla nich wszystkim. Żadnych rozkoszy życiowych tam nie doznali, gdyż do miasta było bardzo daleko. Nic więc dziwnego, że w sercach obu plantatorów zrodziła się tęsknota za własnym ogniskiem domowym i związania się z kobietą, która będzie im towarzyszyła przez całe życie. Obaj zdecydowali się więc na nadanie ogłoszenia matrymonialnego w pewnym poczytnym prowincjonalnym piśmie holenderskim, wychodzącym w Rotterdamie. Treść tego ogłoszenia była następująca: „Dwóch młodych plantatorów z wyspy Jawa pragnie z 2 młodymi Holenderkami nawiązać korespondencję w celu matrymonialnym“. Na powyższe ogłoszenie zgłosiły się dwie młode dziewczyny, zamieszkałe w Rotterdamie, i to niejaka Elly Versteey i Jetty Kramers. Korespondencja rozpoczęła się na dobre.

Nasamprzód administracja pisma, w którym zamieszczono wspomniane ogłoszenie, nadesłała plantatorom wielką kopertę, zawierającą dwa listy. Oba listy miały jedną i tę samą szyfrę, tak, że przyjaciele zdecydowali się przeprowadzić losowanie. Los rozstrzygnął, że Wim Redama otrzymał list Elly Versteey a Pit van Geest list Jetty Kramers. W swym liście Elly Versteey zaznaczyła, że jest młodą sierotą, która odziedziczyła po swych rodzicach znaczny majątek. Wobec tego jednak, że dużo po-

dróżuje po świecie, prosiła o skierowanie listów do administracji pisma pod szyfrą „Java 1511“, skąd każdorazowo ekspediovane będą pod jej właściwym adresem. W liście swym podkreśliła również, że już od dawna szczególnie zainteresowanie i szacunek ma dla ludzi, którzy są pionierami pracy w koloniach.

Oczywiście, że obaj plantatorzy odpowiedzieli natychmiast i odtąd życie było dla nich bardziej urzemioczone. Korespondowano bardzo żywo. Po całonocnej pracy plantatorzy wieczorami paląc fajkę, snuli marzenia o tych dziewczynach w dalekim kraju ojczystym i przedstawiali je sobie w wyobraźni, gdyż mimo usilnych życzeń, kandydatki do stanu małżeńskiego nie nadesłały swych fotografii. Korespondencja ciągnęła się przez osiem miesięcy.

W sierpniu 1937 roku jeden z plantatorów Wim Redama otrzymał od Elly Versteey list, w którym dziewczyna pisze, że na gwiazdkę pragnęła przerwać podróże, ażeby święta Bożego Narodzenia spędzić w domu. Gwiazdka w Holandii! Był to wielki wałeczek dla plantatorów, którzy zateknieli za krajem ojczystym i zdecydowali się oni również pojechać do Europy, celem zapoznania się z dziewczynkami.

Pod koniec października statek przywiózł plantatorów do Rotterdamu. Pierwszą drogą prowadziła do administracji owego pisma. Nawiąsem jednak dodać należy, że plantatorzy zamierzając zaskoczyć swe panny, nie zwiadowili nic o przyjeździe do kraju. Redama napisał list pod adresem Elly Versteey, w którym wyznaczył spotkanie z Elly. Z listem obaj udali się do administracji pisma, a gdy Redama list oddał przy okienku, paniątka, odbierając list była zdumiona.

— A to ja jestem! — rzekła.

— Czy to panią tak dziwi? Przecież to nie pierwszy list. Już dużo wysłałem do pani listów.

— Cooooo?... To mnie dziwi. Nie otrzymałem od pana nigdy żadnego listu, a nazywam się właśnie Elly Versteey — mówiła.

Zdumienie, jakie malowało się na twarzy Wima Redama, było ogromne. Jak to, na-

pisal i wysłał kilkadziesiąt listów do Elly Versteey i żadnego nie otrzymała? Przecież otrzymywał odpowiedzi na wszystkie listy. Coś tu nie w porządku! W krótkich słowach wyjaśnił pannie Versteey całą sprawę. Zamiast odpowiedzi stała się rzecz niezwykła. Panna z okienka udała się do sąsiedniego biura i po chwili wróciła ze swą koleżanką Jetty Kramers.

W trakcie przesłuchania, Jetty Kramers przyznała, że korespondowała z Redamą, postępując się nazwiskiem Elly. W ogłoszeniu bowiem zaznaczono, że dwóch plantatorów na Jawie pragnie utrzymać korespondencję, a ponieważ nikogo nie znała, który by chciał korespondować z tym drugim osobnikiem, więc pisywała listy w imieniu koleżanki Elly Versteey. I gdyby na ogłoszenie ona sama z jednym z plantatorów utrzymywała korespondencję, to przyjaciel jego byłby niezadowolony i zazdrośny. Tak więc wpadła na pomysł posługiwania się nazwiskiem swej koleżanki jako damy młodej i zamożnej, stale znajdujące się w podróży i przez długie miesiące prowadziły w ten sposób korespondencję. Listy pisane były na maszynie.

Rozczarowanie i gniew Redama nie trwały zbyt długo. Umówiono spotkanie tego samego wieczoru po godzinach służbowych, ażeby obszerne wszystko pomówić. Na jednym rendez-vous jednak się nie skończyło, a gdy gwiazdka nadeszła, Elly Versteey przebaczyła swej koleżance, że tak igrała z losem. Elly Versteey bowiem po bliższym zapoznaniu się z plantatorem Redamą, pokochała go i on również przebaczył jej koleżance kawał jaki zrobiła. Gdy Redama usłyszał, że przyjaciel jego istotnie ma zamiar poślubić Jetty Kramers, wówczas i druga para zdecydowała pójść w ich ślady.

Koleżanki puściły zatem posadę i stały się żonami zamożnych plantatorów na Jawie. Zart jednej z dziewcząt przyniósł szczęście jednej i drugiej, gdyż los okazał się dla nich łaskawym. Tak Jetty jak i Elly uważają, że prawdziwa miłosna historia romantyczna tylko może powstać przez nadanie ogłoszenia w wielkim poczytnym piśmie prowincjonalnym.

Stan wody w Wiśle, z dnia 11 kwietnia:
Kraków — 2,90 (2,42), Zawichost +2,00, (2,06), Warszawa ...

SPORT

golecki budynie proszek do pieczywa
Suba

BYDGOSKA GIELDA

ZBOŻOWO-TOWAROWA z dn. 11. IV. 1938 r.
Zboża
Pszennica 1 748 g/l 24,50—25,00, II 726 g/l 24,00—24,50 ...

Przetwory młynarskie.

Mąka pszenna gatunek I wylęgowa 0—30% w l. w. 44,25—45,25 ...

Siraczkowe, oleiste, konioczyny, nasiona i in.

Groch polny 23,00—25,00; Groch Wiktoria 22,00—25,00; Groch zielony ...

Artykuły pastewne i inne.

Makuch niany 20,50—21,25; makuch rzepakowy 16,75—17,50 ...

Tendencja i obroty

Table with 3 columns: Zboża, Obrót-ton, Tendencja. Rows include Pszenica, Zyto, Jęczmień, Owies, etc.

BANK POLSKI PŁACIŁ W DNIU 12. 4. 38:

Table with 2 columns: Currency type (dolar amerykański, funty szterlingowe), Rate.

Bydgoskie Koleje Powiatowe.

Rozkład jazdy ważny od 11-go września 1937 r.
Odjazd poc. z Bydgoszczy w niedz. i święta do:
Koronowa 8,10, 11,05, 14,00, 17,00, 20,10, 22,00 ...

POCZTÓWKI P. T. K. JUŻ DO NABYCIA.

Zarząd bydgoskiego oddziału Polskiego Towarzystwa Krajoznawczego ...

Premiere kinowe.

„PENSJONARKA” (kino „Apollo”).

Zazwyczaj bywa, że sensacyjno-kryminalne filmy cieszą się kolosalnym powodzeniem ...

CZY OLIMPIADA 1940 ROKU NIE ODBĘDZIE SIĘ W JAPONII?

Prasa skandynawska donosi, że przyszły kongres (18 maja) Międzynarodowego Komitetu Olimpijskiego odbędzie Japonii ...

WĘGRZY SĄ ZADOWOLENI Z WYNIKU REMISOWEGO Z POLSKĄ.

Budapeszt. Prasa węgierska omawiając niedzielny mecz bokserski Polska—Węgry podkreśla przede wszystkim dobrą formę ...

KRÓL SZWEDZKI GUSTAW UFUNDOWAŁ NOWY PUCHAR.

Sztokholm. Jak wiadomo, król Szwecji Gustaw V ufundował tzw. zimowy puchar Davisa dla rozgrywek w hali ...

ŚLĄSK BIJE KRAKÓW W GIMNASTYCE.

W Krakowie odbył się w sali Sokola mecz gimnastyczny międzydzielnicowy Śląsk—Kraków, zakończony zwycięstwem Ślązaków ...

ZWYCIĘSTWO WIOŚLARZY ANGIELSKICH W CANNES.

Nicea, 12. 4. W Cannes bawiły słynne wioślarskie ośemki uniwersytetów Oxford i Cambridge ...

SOKÓŁ V GROMI BRDĘ 6:2 (5:1).

W ub. niedzielę na boisku im. Świątły rozegrały powyższe drużyny mecz o mistrzostwo B-klasy, który zakończył się zwycięstwem drużyny Sokola V ...

POLSKA GRA Z BRAZYLIA W STRASBURGU.

Paryż. Wycofanie reprezentacji Austrii i rezygnacja Argentyny z piłkarskich mistrzostw świata, odbył się mających w b. r. ...

KURSY NA SĘDZIÓW GIER SPORTOWYCH I LEKKIEJ ATLETYKI.

Zgłoszenia na powyższe kursy nadsyłać należy do dnia 12 kwietnia br. do Miejskiego Ośrodka W. F., Nowy Rynek 4 ...

BYDGOSKIE TOW. WIOŚLARSKIE NAJLEPSZYM KLUBEM WIOŚLARSKIM W POLSCE.

Warszawa. Zarząd Związku Polskich Związków Sportowych przyznał najlepszym klubom sportowym w Polsce w poszczególnych dziedzicach sportowych ...

MISTRZOSTWA MIASTA W GRACH SPORTOWYCH.

Zgłoszenia nadsyłać należy do Miejskiego Ośrodka najpóźniej do środy, dnia 13 kwietnia br. Zawody rozegrane będą w siatkówce i koszykówce dla pań i panów ...

na folii PROGRAM RADIOWEJ

Sroda, 13 kwietnia.

PROGRAM OGÓLNOPOLSKI.

6,15: Pieśń „Kiedy ranne wstają zorze” 6,20: Gimnastyka. 6,40: Muzyka (płyty). 7,00: Dziennik poranny. 7,15: Muzyka (płyty). 12,03: Audycja południowa. 15,30: Wiadomości gospodarcze. 15,45: „W ojczyźnie białego kota” — pogadanka dla dzieci starszych. 16,00: Skrzynka językowa. 16,15: Winięć pieśni ludowych pomorskich w wykonaniu ludowego zespołu regionalnego — chór, kapela i soliści — z Torunia. 16,50: Pogadanka aktualna. 17,00: „Każdy Polak rodzi się żołnierzem” — odczyt. 17,15: Popularna muzyka kameralna w wyk. kwintetu fortepianowego. 17,50: „Służba wojskowa w Polsce niegdyś i dziś” — pogadanka. 18,00: Wiadomości sportowe. 18,10: Orkiestra Heinza Hupperitza (płyty). 18,30: Program na jutro. 18,35: Audycja dla wsi. 19,00: Św. Franciszek rozmawia z sultaniem — scena z powieści Zofii Kossak p. t. „Bez oręza” (recytacja prozy). 19,20: Recital śpiewaczy Cecylii Izygrymówny — kontralt. 19,35: Prawo czytelnika — prawo pisarza — dialog w opr. Jana Jakubowskiego. 19,50: Pogadanka aktualna. 20,00: Podróż po Morzu Śródziemnym — koncert rozrywkowy (płyty). 20,45: Dziennik wieczorny. 20,55: Pogadanka aktualna. 21,00: Koncert chopinowski w wykonaniu Henryka Sztompki (fortepian). 21,45: Rozmowa wielokrotności — ks. Jan Zieja z Polesia. 22,00: Muzyka religijna (z Poznania). Wykonawcy: Wanda Roesler-Stokowska i mezzo-sopran, Wiktor Chruszczyński baryton, Feliks Nowowiejski — organy i

PROGRAM LOKALNY.

TORUN. 13,00: Wiadomości rolnicze. 13,10: dla każdego coś ładnego (płyty). W przerwie o godz. 14,00 wiadomości z Pomorza i pare informacyj. 16,15: Winięć pieśni ludowych pomorskich w układzie dr. Leopolda Kusztelskiego, w wykonaniu ludowego zespołu regionalnego (chór, kapela i soliści). 18,10: Program na jutro. 18,15: Pogadanka społeczna. 18,20: Wśród kwiatów i ptaków — płyty. 18,35: Audycja dla dzieci. 18,55: Wiadomości sportowe z Pomorza. 20,00: Bydgoszcz na naszej foli. Wykonawcy: Felicja Kryszewiczowa — śpiew, Edmund Rösler — fortepian. W przerwie koncertu: „Bydgoskie świątynie” — pogadanka. 23,00: Na dobranoc - płyty.

ZAGRANICZNY.

Berlin. 19,10: Muzyka rozrywkowa. Droit-wich. 19,30: Muzyka lekka. Berlin. 20,30: Koncert symfoniczny. Wiedeń. 20,00: Melodie wiedeńskie. Beromunster. 21,15: Muzyka na instrumenty dęte Mozarta. Bruksela franc. 21,00: „Z dalekiego wschodu” — melodie Pucciniego i Lehara. Budapeszt. 21,15: Koncert ork. symf. i sol. Radio-Paris. 21,00: „Na paryskiej fali” — muzyczny program rozrywkowy. Poste Parisien. 22,00: Koncert orkiestrowy. Hilversum II. 23,00: Soliści (śpiew i fort.). Stuttgart. 24,00: „Ot-hello”, opera Verdiego.

używają wszyscy. 5123) Smaczne i pożywne!

BRONIAK TOWARZYSTW

WTOREK 12 KWIECIA.

Godz. 19,00: Klub mandolinistów „Dźwięk”. Lektura w Domu Czeladzi przy dworcu ...

SRODA 13 KWIECIA.

Godz. 19,30: Tow. śpiewu „Chopin”. Lekcja śpiewu w lokalu p. Kowalskiego, ulica Wrocławska 7 ...

SPRAWY SOKOLE

SOKÓŁ V. Dziś, dnia 12 bm. o godz. 19,30 zebranie komisji zabawowej w salce p. Dzierżyńskiego ...

INFORMATOR POMORSKI

najnowszy spis miejscowości Wielkiego Pomorza z uwzględnieniem gminy, stacji kolejowej, poczty, sądu i t. d. zawierający nadto skorygowy rządów oraz spis ulic największych miast pomorskich, ukaże się w najbliższych dniach.

z sali sądowej.

PRZYCHWYCONY NA GORĄCYM UCZYNKU. Do składu obuwia braci Włodarskich, przy ulicy Gdańskiej 118 włamał się w ub. środę o godz. 8,30 wieczorem pewien złodziej, który energicznie zabrawał się do pracy ...

HAZARDZISTA SKAZANY NA PÓŁ ROKU WIEZIENIA.

Przed sądem grodzkim odpowiadał 21-letni malarz Gerhard Szopiński, który nakłonił w jednej z bocznych uliczek ul. Długiej niejaką Pelagię Sońską do gry hazardowej ...

Dnia 11 bm. o godz. 11.30 zasnął w Bogu po krótkich cierpieniach, opatrzony Sakramentami św., mój najdroższy mąż, troskliwy ojciec, teść i dziadek ś. p.

Stanisław Krüger

em. st. sekr. pocztowy

przeżywszy lat 68.

Pogrzeb odbędzie się w czwartek dnia 14 kwietnia o godz. 15.30 z domu żałoby Rynek 12 w Solcu Kujawskim, o czym donoszą w smutku pogrążeni

żona, dzieci i wnuki

Solec Kujawski, Bydgoszcz. (6853)

Wszystkim, którzy złożyli nam słowa współczucia oraz nieśli pomoc i oddali ostatnią przysługę ś. p.

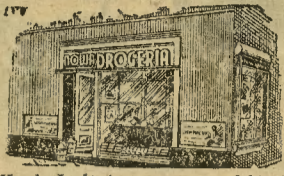
Bolesławowi Skrzypczakowi aptekarzowi

składa najserdeczniejsze

Bóg zapłać

żona z dziećmi

Bydgoszcz w kwietniu 1938 r. (6854)

Nowa Drogeria
W. Baumgart
Gdańska 61 (6818)
narożnik ul. Cieszkowskiego.
Stary Rynek 21.

Reperacje
wszelkiej garderoby męskiej i damskiej jako też wykonania miarowe uskutecznia fachowo i tanio Zakład krawiecki, ulica Chrobrego 7, m. 4. (626)

Kolejarzom
kredyt. Płaszcz, ubrania, obuwie, towary krótkie. Warszawska 1. 3862

Na święta

polecamy

jajka wielkanocne i czekolady
najlepszej jakości po cenach najniższych

Wszelkie artykuły do pieczenia ciast

Nasze

najlepsze mieszanki kawy
codziennie świeżo palone

Herbata - Kakao

Największy wybór

Win i Wódek
Likierów - Koniaku
Rumu - Araku

C. Behrend & Co.
ul. Gdańska 23. (6421)

Fotawid

to aparat najwyższej klasy.

Mały wymiar, solidna i trwała budowa kamery, silno - świetlne obiektywy. Jedno zdjęcie 2 grosze, daje ostre powiększenie do 40 cm. (2886)

Reprezentacja na Polskę:

Sł. Zakaszewski Bydgoszcz
Gdańska 9

Sprostowanie ogłoszenia o przetargu ofertowym nieograniczonym na dostawę dren i rur betonowych do robót melior.

Urząd Wojewódzki Pomorski podaje do wiadomości, że termin składania ofert i otwarcia przetargu wyznaczony został na dzień **20. IV. rb.** a nie na 25. IV. rb. jak to omyłkowo zostało ogłoszone w poprzedniej wzmiance o przetargu w prasie. (6852)

Urząd Wojewódzki Pomorski.

Jajka wielkanocne
zajęcie wielkanocne praliny
wyroby cukiernicze

tylko własnej fabrykacji i najlepszego gatunku poleca nam zakup w swoim głównym składzie i w filiach. (6445)

Dwór Szwajcarski
Jackowskiego 26/30.

Meble
solidnego wykonania z gwarancją najtaniej dostarcza (2664)

A. Zieliński, Bydgoszcz
ul. Śniadeckich 40
róg Sienkiewicza.

Wznawiam 6763
moją praktykę. Mieszkam Bydgoszcz, Grunwaldzka 71, akuszerka P. Weidemann, przyjmuje panie z Ubezpieczalni i prywat.

Tapety
Linoleum
Ceraty
Dywany
Dywaniki

w wielkim wyborze korzystnie poleca (4488)

WALIGÓRSKI
Bydgoszcz
ulica Gdańska 12
tel. 12-23.
Poznań
ulica Pocztowa 31
Przyjmuję asygnaty „Kredyt”.

na Święta zdrowotne LIKIERY

NOWAKA

najprzedniejszej jakości

ELEKTORSKA 5835
pomarańczowo-gorzka

NOWAKÓWKA
ESENCJA KUJAWSKA
likier żołądkowy

BONEKAMP
ciężki likier ziołowy
znakomite krople żołądkowe

Ign. NOWAK - KORONOWO
FABRYKA WÓDEK I LIKIERÓW

Towarzystwo Ubezpieczeń Wzajemnych Zwierząt Rzeźnych
w Bydgoszczy, ul. Jagiellońska 49.

Na Walnym zgromadzeniu członków w dniu 18 marca 1936 r. w miejsce Hugona Oecka i Marcina Tylińskiego, wybrano **Rudolfa Sommera**, ul. Gdańska 43 i **Karola Rosenkego**, ul. Nowodworska 54, na zastępcę członków Zarządu wybrano **OECKA Hugona**, ul. Grunwaldzka 9 i **Karola Bordanowicza**, ul. Toruńska 27, wszystkich z Bydgoszczy.

Pod Nr kolejnym 4 wpisano:

W miejsce zmarłego Karola Reeka wszedł do Zarządu **Hugo Oeck**, ul. Grunwaldzka 9, na drugiego zastępcę członków Zarządu wybrano **Fryderyka Giesego**, ul. Chrobrego 20, wszyscy z Bydgoszczy.

ZARZĄD:
6831) (—) **Rudolf Sommer**, Przewodniczący

Przy Zarządzie Miejskim w Bydgoszczy wakuje posada

elektro - technika

Kandydaci z ukończoną średnią szkołą techniczną (np. Państw. Szkoła Budowy Maszyn w Grudziądzu lub jej podobna) będą mieli pierwszeństwo. Uposażenie według umowy.

Stanowisko powyższe jest zaraz do objęcia. Zgłoszenia z życiorysem i odpisami świadectw oraz z podaniem wymaganego wynagrodzenia należy nadsyłać do 20 kwietnia 1938 r. do Wydziału I-go Zarządu Miejskiego, ul. Jezuitska nr 1. (6782)

Prezydent Miasta: (—) L. Barczewski.

Technika budowlanego

potrzebuje uprawniony architekt, wpisany na liście Komisariatu Rządu. Pisemne zgłoszenia, z próbka rysunku (6649)

Inż. Piszczek, Gdynia, Świętojańska 108

POLECENIA

Podłogi
suchą poleca tania Feliks Wojciechowski skład i obróbka drzewa. Pomorska 36, tel. 1189. (6877)

Meble
kupisz zawsze najtaniej tylko u (2812)

Bernarda Nowaka
Bydgoszcz, Długa 10.
Uwaga na imię Bernard.

TAPETY
wielki wybór. Bydgoski Dom Tapet, Jezuitska 16. 5159

Repertuar kin bydgoskich:

KRYSTAL: „Znachor”.
Nadprogram: Najnowszy tygodnik Pata.

MARYSIENKA: „Białe róże”, i nadprogram.

APOLLO: „Pensjonarka” z Deanną Durbin”, dodatkowe kolor. p. t. „Pieciopsiaczki plutona” oraz nadprogram.

KAPITOL ul. Marcińskiego 4:
Dziś dwa filmy polskie: „Robert i Bertrand” z Bodo i Dymszą oraz „Tajemnica panny Brinks”.

BALTYK: „Magiczny klucz” i „Ochłani grozy”.

Trwała
ondulacje wykonuje solidnie Feglowski, Dworcowa 73. (5921)

SPRZEDAŻ

Dentystyczna
wiertarkę elektryczną (prąd zmienny) używaną w dobrym stanie sprzedam tania. Toruń, Łazienna 32, Orcholski. (6562)

Rower
męski tania sprzedam. Nakielska 24. (6860)

Rower
męski i damski sprzedam. Kujawska 5. 6751

Rower
męski, damski. Śniadeckich 41-5. (4004)

Wózek
dziecięcy sportowy, budka tania sprzedam. Jasna 12, m. 1. (6819)

Sprzedam
skrzynie i stare żelastwo. Stroma 31. (6824)

Narzędzia
ślusarskie sprzedam. Śląska 29-2. (6836)

Wózek
skrzynkowy. Grunwaldzka nr 101. (6810)

Pianino
sprzedam. Ugory 48. (6821)

Singera
do szycia tania. Długa 63-4a. 4028

Powóz
kryty (budka) dobrym stanie 400 zł sprzedam. Karolewo p. Kotomierz pow. Bydgoszcz. (6837)

3 morgi (6813)
w Brdujściu przy wodzie tania sprzedam ewntl. zamienię na dobry samochód. Of. „Samochód”.

Encyklopedię
Powszechną Orgelbranda kupię. Oferty do Dziennika Bydgoskiego pod „Encyklopedia”. (6783)

Jeszcze czas!

P. T. Kupcy i Przemysłowcy, którzy pragną jeszcze w tygodniu przedświątecznym

osiągnąć wysokie obroty

powinni umieścić ogłoszenie w „Dzienniku Bydgoskim”, które przyniesie im napewno pożądane dochody.

Wysoki nakład i poczytność naszego pisma gwarantują bezwzględną skuteczność reklamy.

Rower
używany sprzedam. Nowy Rynek 5, warsztat. (6828)

Bernardyn
9 miesięczny rudy, ładny okaz sprzedam. Treichel, Wagrowiec. (6825)

Podglówki
fryzjerskie nowoczesne tania sprzedam. Garbary 16-3. 6838

Sprzedam
bandonion 3 skalową tania. Szczecińska 10, blok E (suterena). (4008)

Domek
piętrowy plac budowlany, cena 6 500 wpłata 4 500. Toruńska 1-5. (6832)

Dom 6839
dochodowy centrum, wpłata 10 000. Chwykowo 5-8.

KUPNA

Wózek
ręczny na resorach. Kaczmarek, Podwałe 12. (6767)

Pianino 6812
kupię. Oferty pod „P. K.”.

Lekarskie
narzędzia. Zgłoszenia filii Dziennika pod „Lekarskie”. (4013)

Dywan
bardzo dobry kupię. Of. pod „Dywan”. (6834)

Żaglówki
solidna od 10 m² żagla wwyż, kupię. Oferty pod „A. B” filia. 4001

Kupię
nieruchomość, najchętniej nową, wpłata do 18000 „B. R. 1888” filia. (4033)

RÓŻNE

Do kina
spółnik z gotówką 1 000. Oferty filia Dziennika „Kino”. (4006)

Wróże
z ręki, kart, fotografii, udzielam porad w zawodach miłosnych. Gdańska 95-5a. (4005)

Seter
braz. przybłąkał przed trzema dniami, odebrał. Sobieskiego 1. 6776

MATRYMONJALNE

Zdecydowanym
na małżeństwo ułatwi natychmiastowe zapoznanie „Runo”, Gdynia, Świętojańska 77. 6109

U LEKARZA.

— Pan zdaje się jest alkoholikiem? Czy pan pije stale, czy tylko od czasu do czasu?
— Tylko od czasu do czasu.
— W jakich odstępach?
— Co pół godziny!

Ceny ogłoszeń: 25 gr. za wiersz milimetryny na stronie 7-linowej szerokości 38 mm. Za reklamy na stronie przed ogłoszeniami 70 gr., w tekście na drugiej i trzeciej stronie 1,20 zł. na dalszych stronach 1,00 zł. za milim. i lam., szer. 67 mm. Drobne ogłoszenia słowo tytułowe 25 gr., każde dalsze 15 gr.; dla poszukujących pracy oraz na nekrologi 20 % zniżki. Większe ogłoszenia, zamieszczone wśród drobnych, 50 % drożej jak w zwykłym dziale ogłoszeniowym. Przy powtórzeniu ogłoszeń o tym samym tekście udziela się rabatu. Przy konkursach i dochodzeniach sądowych wszelkie rabaty odpadają. — Ogłoszenia zagraniczne 25% dopłaty. — Ogłoszenia skomplikowane oraz z zastrzeżeniem miejsca o 20% drożej. Za terminowe umieszczenie i przepisane miejsce administracja nie odpowiada. — Miejsce płatności: Bydgoszcz. — Konta bankowe: Bank Związku Spółek Zarobkowych, Bank Ludowy. Konto czekowe: P. K. O. 203713 Poznań.

Wydawca, nakładem i czcionkami: Drukarnia Bydgoska Sp. Akc. w Bydgoszczy. — Za wiadomości z Gdyni i wybrzeża odpowiedzialna: Zofia Żelska-Mrozowicka w Gdyni; za kronikę toruńską: Roman Kobierski w Toruniu; za wszystkie inne działy: Stanisław Nowakowski w Bydgoszczy.